Møteinnkalling
Stavanger bispedømmeråd 2024 - 2027

Møtedato: 03.06.2025 kl. 09:30

Møtested:

Arkivsak: 23/03887

Mulige forfall meldes snarest til , .

, 26.05.2025

Helene Breivik Hellerdal
Leder

Sekretær

Saksliste

Godkjenning av innkalling og saksliste

17/25 Saksliste Stavanger bispedømmeråd 2024 - 2027 03.06.2025 3

Saker til behandling

18/25 Diakonien i Stavanger bispedømme 4

19/25 Religionsdialog i Stavanger bispedømme 14

20/25 Kommunikasjonsstrategi for Stavanger bispedømmeråd 17

21/25 Møtedatoer 2026 for Stavanger bispedømmeråd 23

Orienteringssaker

22/25 Stiftsdirektørens rapport juni 2025. 25

DEN NORSKE KIRKE

Stavanger bispedømmeråd 2024 - 2027

Møteinnkalling
Stavanger bispedømmeråd 2024 - 2027

Møtedato: 03.06.2025

Møtested: Vår Frelsers menighetshus, Haugesund

Arkivsak: 23/03887

Eventuelt forfall må meldes snarest.

SAKSLISTE

Godkjenning av innkalling og saksliste

17/25	24/00358-4	Godkjenning av innkalling og saksliste *Forslag til vedtak:* *Innkalling og saksliste godkjennes.*

Saker til behandling

18/25	25/01593-1	Diakonien i Stavanger bispedømme
19/25	20/00239-11	Religionsdialog i Stavanger bispedømme
20/25	25/01610-1	Kommunikasjonsstrategi for Stavanger bispedømmeråd
21/25	24/00358-27	Møtedatoer 2026 for Stavanger bispedømmeråd

Orienteringssaker

22/25	24/00358-28	Stiftsdirektørens rapport juni 2025.

Helene Breivik Hellerdal
Leder

DEN NORSKE KIRKE
Stavanger bispedømmeråd 2024 - 2027

Saksbehandler	Arkivkode	Arkivsak	Ugradert
Asbjørn Finnbakk	700	25/01593-1	

Saksnummer	Råd/utvalg	Møtedato
	Stavanger bispedømmeråd 2024 - 2027	03.06.2025

Diakonien i Stavanger bispedømme

Saksorientering

Innledning

I denne saken vil bispedømmerådet bli orientert om det diakonale arbeidet i Stavanger bispedømme.

Først vil saksframlegget beskrive noe av grunnlaget for diakonien i Den norske kirke. Etter det beskriver det strukturer og stillinger, før det forteller om noen aktuelle tema, glimt fra menighetene og viktige behov og satsingsområder framover.

Hva er diakoni?

Et av Den norske kirkes fire kjennetegn er at den skal være en tjenende kirke. Diakonien hører til kirkens oppdrag. Den skal gjennomsyre hele kirkens liv og tjeneste, og komme til uttrykk i holdning og handling, ord og bønn.

Diakonien har mange bibelske inspirasjonskilder. Å gjøre troen virksom i handling betyr å spørre på ny og på ny: Hvem er min neste? (Luk. 10,25-37) Det er å stille seg til disposisjon både som fellesskap og enkeltperson, og spørre: «Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» (Lukas 18,41). Det er å dele fellesskap og ressurser med marginaliserte, syke, sultne, tørste og isolerte (Matteus 25,35ff). Oppdraget til å gjøre det gode er nedlagt i alle mennesker (Romerne 2,14). Kristus kaller til felles tjeneste med alle mennesker, til det beste for mennesker og jorden.

Det er en sentral side av det kristne menneskesynet at vi som mennesker er skapt i Guds bilde til å være medmennesker. Vi er utlevert til hverandre og vi er avhengige av hverandre og alt annet som lever. Ingen kan helt og holdent leve av seg selv eller for seg selv. Vi er skapt til å tjene hverandre, til å ha omsorg for hverandre. Diakoni er å gå imellom og bygge broer mellom mennesker i ulike situasjoner.

Hele skaperverket er avhengig av at menneskene tar sitt forvalteransvar på alvor. Med utgangspunkt i troen på Gud har vi ansvar for verden.

Den norske kirkes forståelse av diakoni er uttrykt i plan for diakoni, som Kirkemøtet har vedtatt. Diakonien defineres som kirkens omsorgstjeneste og skal være til stede i alt kirken er og gjør. Plan for diakoni har fire hovedområder: nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet.

Nestekjærlighet

Mennesker er gjensidig avhengige av hverandre. Gjennom hele livet trenger vi å bli møtt med nestekjærlighet og barmhjertighet. Nestekjærlighet i praksis handler om små, enkle handlinger og om store, krevende tiltak. Barmhjertigheten ydmyker ikke mottageren, men ivaretar den andres verdighet. Gjenkjennelsen; "det kunne vært meg", er viktig, likeså gjensidigheten.

Inkluderende fellesskap

Tradisjonelle relasjonsmønstre og fellesskapsformer er i endring innenfor alle aldersgrupper. Ensomhet og mangel på tilhørighet rammer mange. Samtidig etableres det nye fellesskapsformer, blant annet gjennom internett. Dette gjenspeiles også i kirkelige felleskap. Mennesket er skapt til fellesskap.

Det er en diakonal utfordring å styrke bånd mellom mennesker og knytte nye bånd der forhold er gått i stykker. Gode fellesskap gir alle mulighet til både å yte og å ta imot. De har plass til mangfoldet og sørger for at ingen faller utenfor.

Vern om skaperverket

Vern om skaperverket favner alt Gud har skapt, jorden med planter, dyr og mennesker, havet og luften og hele det økologiske samspillet. "For jorden og alt som fyller den, hører Herren til." (1. Kor.10.26). Det gjelder også vårt eget forbruk og livsstil.

Kamp for rettferdighet

Alle mennesker har rett til å leve et verdig liv. Vi kan ikke stille oss likegyldige til mennesker som kjemper for livet. I denne kampen må vi stå på rettferdighetens og medmenneskelighetens side. Som kirke er vi utfordret til å arbeide med rettferdighet og menneskerettigheter i et globalt og lokalt perspektiv. Dette gjelder utfordringer knyttet til globaliseringen, internasjonal handel, gjeld, fattigdom, krig, fred og forsoning, den teknologiske utviklingen, med mer.

Tverrfaglig diakoni

Diakonien er mer enn en sektor av kirkens virksomhet. Det er en del av å være kirke. (KM 9.1/11). Ofte sier vi at diakoni er kirkens kroppsspråk. Den skal prege barne- og ungdomsarbeid, konfirmasjon, undervisningen for voksne, gudstjenesten og misjon (BM 03/10). Diakonien er samtidig et virksomhetsområde, der omsorgstjenesten og de fire hovedområdene er hovedfokuset.

Bærekraftsmålene

Diakonien kan også knytte an til FNs bærekraftsmål. Mange aktuelle samarbeidspartnere, ikke minst kommuner, knytter an til disse i sine satsinger.

Bærekraftsmåene er en global arbeidsplan for å utrydde fattigdom, overvinne ulikhet og stoppe klimaendringene innen 2030. Mottoet er at ingen skal bli igjen alene. De mest sårbare må derfor prioriteres.

I kirken er det økt bevissthet om å sette søkelys på bærekraftsmål og delta i arbeidet for å nå dem. Dette språket passer godt på diakonien, og bærekraftsmåene er en god plattform for å samle ulike aktører. Bispedømmerådets årsplan er relatert til bærekraftsmålene.

Diakonien i Stavanger bispedømme

Diakoner og diakonale nettverk

I Stavanger bispedømme er det 90 sokn. 82 av disse har tilgang på diakonal kompetanse i stillinger, via 52 diakoner og diakoniarbeidere. Her er det en oversikt:

Prosti	Diakoner med et eller flere sokn som arbeidsområde	Diakoner med prostiet eller fellesrådet som arbeidsområde
Domprostiet	12	1
Ytre Stavanger	6	
Tungenes	4	
Sandnes	6	1
Jæren	5	
Dalane	3	
Ryfylke	4	
Haugaland	6	
Karmøy	5	1

Stavanger bispedømmeråd gir tilskudd til diakonstillinger på litt over 10 årsverk. Tilskudd gis til fellesråd som selv stiller med halvparten av finansieringen av stillingen, slik at dette gir litt over 20 diakonale årsverk i menighetene, fordelt på 24 stillinger. I tillegg finnes det diakonstillinger finansiert av fellesråd og menigheter.

Det finnes konkret interesse for flere diakonstillinger i menighetene. På visitaser ser vi også at kommunene ofte er positive til å bidra i diakonale prosjekter, sammen med Den norske kirke.

Bispedømmet er også delt inn i diakonale samarbeidsområder hvor diakoner og diakoniarbeidere møtes i nettverk, ofte månedlig, til kompetanseheving, kollegaomsorg, fagdager og organisering av sorgarbeid. Rådgiver diakoni besøker disse nettverkene en gang i året.

Disse områdene er

- Karmøy og Haugaland prosti,
- Tungenes, Ytre Stavanger og Domprostiet,
- Sandnes og Jæren
- Dalane prosti
- Ryfylke prosti.

DIAKONI PÅ BISPEDØMMENIVÅ

På bispedømmekontoret utføres det daglige arbeidet med diakoni av rådgiver, diakoni og inkludering. Rådgiveren arbeider blant annet med:

- Diakonifaglig rådgiving og veiledning til menigheter og kirkelige ansatte.
- Fagdager, kurs og møtepunkter for diakoner, diakoniarbeidere og spesialprester
- Oppfølging av diakonale satsingsområder, f.eks. Grønn kirke, flyktningearbeid, kirke-helse,
- Inkluderende kirkeliv.
- Å representere kirken på ulike arenaer, f.eks. gjennom sorgstøttenettverket, fylkeskomiteen for TV-aksjonen og i møte med diakonale institusjoner og organisasjoner i bispedømmet.
- Regionale arrangementer, f.eks. Minnegudstjeneste for trafikkofre

Det diakonale arbeidet er ellers beskrevet i stillingsbeskrivelse og årsplan. Stillingsbeskrivelsen ble oppdatert i forbindelse med nedbemanningsprosessen. Den oppdaterte stillingsbeskrivelsen og diakonidelen av årsplanen ligger ved saken.

Inkluderende kirkeliv har vært sak i bispedømmerådet tidligere i vår. Arbeidet her følges godt opp, gjennom nettverksgrupper og tiltak. Blant annet blir det en weekend for inkluderingsarbeidet til høsten. Det planlegges også ny tur til Solgården i 2026.

Årsfortellingen for 2025 har en fyldig del om diakoni. Side 29-32 og 38-40 har spesielt søkelys på diakoni, i avsnitt om diakonale tiltak (statistikk, sorgarbeid, kirkemiddager), glimt fra menighetene, kristne migranter og flyktninger, arbeid for mennesker med psykisk utviklingshemming og frivillighet. Samlet sett viser årsfortellingen at menighetene har mange og varierte tiltak, som treffer aktuelle behov godt.

DIAKONI I JUBILEUMSÅRET

«Sammen» er overskriften for kirkens jubileumsfeiring i 2025, og Sammen-temaet skal være en rød tråd gjennom alle prosjektene i jubileet.

Tidlig i arbeidet med hvordan overskriften «Sammen» kunne konkretiseres, dukket ideen om å invitere til *gjestebud* opp**.** Et *gjestebud* innebærer en personlig invitasjon, at noen er vertskap og arrangør, og at gjestene kommer fra ulike sammenhenger, for eksempel fotballklubben, frivillighetssentralen, skolen, kulturskolen eller andre i nærmiljøet.

Gjestebudene blitt en måte å føre mennesker sammen på og sette et fotavtrykk i menighetene i jubileumsåret. Mange menigheter har plukket opp ideen. For eksempel gikk Sunde kirke, Frivillighetssentralen og Kvernevik bydel sammen om å invitere til gjestebud og kalte det nabolagsmiddag.

Idrettslaget, Saniteten, korps og bydelspolitikere var noen av de som tok imot invitasjonen. Det ble invitert til matfellesskap en tirsdag ettermiddag. Rundt to bord ble det samlet 18 store og små, fra forskjellige land og forskjellige religioner. Hjemmelaget blomkålsuppe med godt brød og kake og is ble servert. Praten og latteren satt løst. Nettverk ble skapt og nye prosjekter i bydelen ble tenkt ut.

Frøyland og Orstad menighet har invitert til å bli med på “SammenTreff”, der de ønsker å skape “plass til en til”. To ganger i vår og én gang til høsten vil de som melder seg på bli invitert til eller selv være vertskap for et måltid hjemme. På hvert måltid deltar opptil 7 personer, som får muligheten til å bli kjent med nye mennesker. I mars meldte det seg 105 personer og 14 «Sammentreff» ble arrangert.

DIAKONAL FRIVILLIGHET.

I menigheter som ikke har diakon, drives diakonien av frivillige. Andre ansatte kan også ha diakonale oppgaver eller ha ansvar for tiltak som har et sterkt diakonalt preg.

Mange menigheter har diakoniutvalg, som leder, koordinerer og driver det diakonale arbeidet. Mange har også en egen plan for diakoni. Framover vil denne bli innlemmet i Kirka vår. I Kirka

vår er det mulig å markere hvilke tiltak som er diakonale, slik at det fortsatt kan hentes ut en oversikt over diakonien i menigheten.

Den nasjonale planen for diakoni inneholder også gode spørsmål menighetsråd kan jobbe med diakoni gjennom. Den bruker «se-vurdere-handle»-metodikk:

- Se: Hva er situasjonen? Hva er behovene? Hvor er menigheten i dag?
- Vurdere: Hva tenker vi om situasjonen? Hvilke behov kan vi møte?
- Handle: Hvordan setter vi det vi har observert og ønsker oss ut i handling?

I årsrapporten for 2024 så vi at det er over 2300 frivillige innen diakoni. Det betyr at antallet frivillige er tilbake til 2019 nivå, før pandemien. Statistikken viser at det er mellom 20 og 25 frivillige innenfor diakoni i hvert sokn.

Tidligere undersøkelser forteller at en diakonstilling aktiverer tre årsverk frivillighet.

Sorgstøttenettverk

Sorgstøttenettverket er et kompetansenettverk for representanter fra fag- og likepersoner som møter etterlatte og pårørende. Målgruppen for nettverket er de som arbeider med sorgstøtte etter tap ved død. I dag er følgende grupper med i Sorgstøttenettverket.

- Stavanger universitetssykehus,
- Rogaland Fylkeskommune.
- Virke Gravferd Sørvest,
- Landsforeningen for etterlatte ved selvmord (LEVE),
- Landsforeningen uventet barnedød (LUB),
- Vi som har et barn for lite,
- Pårørendesenteret,
- Kreftomsorg Rogaland,
- Diakoner fra Stavanger bispedømme,
- Rådgiver diakoni på bispedømmekontoret.

Sorgstøttenettverket løfter fram sorg som fagfelt og gir økt kunnskap og bevissthet om konsekvenser av tap ved død. Dette gjøres ved gjennomføring av seminarer og workshops, og ved å skape samarbeid mellom forskjellige aktører i sorgfeltet,

Samarbeidet gjør at de ulike organisasjonene holder god kontakt og kan styrke hverandres tilbud.

Tre viktige satsingsområder framover

Ungdomsdiakoni

Både Kirkemøtet og Kirkerådet, bispedømmerådet og menighetene ønsker å satse på unge i kirken. Dette betyr også at ungdomsdiakoni blir viktig.

Kirken kan tilby møteplasser, samtaler og vekstmuligheter. Den kan ha fokus på ungdoms behov og hva unge kan bidra med. Ungdomsdiakoni kan skje både i menigheter og i samarbeid med barne- og ungdomsorganisasjoner. Psykisk helse, fellesskap, en digital verden, kroppsbilde, rusutfordringer og utenforskap er aktuelle diakonale tema for ungdom.

MØTEPLASSER OG UTENFORSKAP

Kjernevirksomheten i kirken har også en sterk omsorgsdimensjon. Gudstjenester, kirkekaffe, gravferd, babysang, formiddagstreff, ungdomsklubber og sykehjemsbesøk skaper viktige møtepunkt for mennesker i alle livsfaser. Under pandemien så vi utfordringene som oppsto når dette ble borte.

Å skape møteplasser er en viktig del av diakonien. Menighetene har eldretreff, middager, turgrupper, kor, barne- og ungdomsarbeid, bønnemøter, pilegrimsvandringer, temakvelder, grupper, språkkafeer og andre samlingsplasser som er viktige i lokalmiljøet.

Mange helseutfordringer og sosiale utfordringer oppstår når mennesker opplever utenforskap. Utenforskap handler om å ikke ha tilknytning til resten av samfunnet. For noen handler dette om manglende deltakelse i utdanning eller arbeid. Andre kan falle utenfor på grunn av språklige utfordringer eller annerledes kulturell bakgrunn. Sykdom og funksjonshemming kan også være årsaker til utenforskap.

Store norske leksikon beskriver det slik: "Mens ensomhet beskriver den individuelle opplevelsen av å mangle og savne sosiale relasjoner og tilknytning, brukes utenforskap mer strukturelt om manglende sosiale koplinger i samfunnet."

Å stå utenfor er for de fleste ikke selvvalgt. Dette er blant annet aktuelt for minoritetsspråklige og alle som er dårlig stilt når det gjelder inntekt. Barn som vokser opp i lavinntektsfamilier kan opplever ofte utenforskap.

Kirken har allerede mange tiltak som motvirker utenforskap. Samtidig vokser disse utfordringene i samfunnet. Det er en utfordring til kirkelige prioriteringer og kirkelig kreativitet.

SAMSKAPING

Vi har flere gode erfaringer med at kirken bidrar til sosial innovasjon og samskaping i møte med diakonale utfordringer. Flere menigheter har for eksempel startet julegaveaksjoner, der de samler inn penger til de som trenger det mest.

Flere kommuner bidrar også med midler til diakonstillinger. De siste årene har for eksempel kommunene i Karmøy, Tysvær, Stavanger og Sola gitt grunnlag for nye diakonstillinger. I Sola pågår det et nybrottsarbeid med «Kirkens ungdomskontakt» og i Stavanger har prostidiakonen vært viktig for ukrainske flyktninger.

SPØRSMÅL TIL SAMTALE

Bispedømmerådet inviteres til å snakke om:

- Er det noe i oversikten over diakonien i bispedømmet rådet ønsker å kommentere?
- Hvilke ideer fra lokalmenigheter og prosjekter er det særlig viktig å spre?
- Hva er viktigst som tiltak og satsingsområder for å videreutvikle diakonien i kirken?

Forslag til vedtak

Stavanger bispedømmeråd takker for orienteringen om diakoni og ber administrasjonen arbeide videre ut fra vedtatte planer og innspill som kom fram i møtet.

DEN NORSKE KIRKE

Stillingsbeskrivelse rettssubjektet

Tittel	Rådgiver, diakoni og inkludering
Plassering	Stavanger bispedømmeråd
Avdeling	Avdeling for kirke og samfunn
Rapporterer til	Avdelingsleder, kirke og samfunn
Vesentlig endring i stilling?	Nei

ANSVARSOMRÅDER (dersom stillingen har selvstendig, formelt ansvar)	
ARBEIDSOPPGAVER	Stillingen skal arbeide for å styrke og støtte opp om diakonien i menighetene i Stavanger bispedømme. Stillingen har disse hovedarbeidsområdene: • Å bidra til å utvikle og styrke diakonien i menighetene • Diakonifaglig rådgiving og saksbehandling for biskop og bispedømmeråd • Faglig støtte og nettverksarbeid for diakoner og diakonimedarbeidere. • Rådgiving for menighetsråd og diakoniutvalg, • Inkluderende kirkeliv • Samhandling med offentlige aktører og diakonale organisasjoner • Frivillighet • Veiledning i bruk av kirka vår innen diakoni Det legges til grunn betydelig fleksibilitet i stillingen, og andre oppgaver ved kontoret må påregnes tillagt stillingen ved behov.
NØDVENDIG ERFARING OG KUNNSKAP	• Erfaring som diakon • Erfaring fra menighetsarbeid • Kompetanse til å bidra i strategiske prosesser. • Kompetanse på å støtte og veilede kirkelig ansatte • God skriftlig og muntlig framstillingsevne • Administrativ kompetanse og ferdigheter i bruk av digitale verktøy • Praktiske ferdigheter i å organisere arrangementer
FORMELL KOMPETANSE/UTDANNELSE	• Kvalifikasjoner etter § 4 i tjenesteordning for diakoner

2. DIAKONI

STRATEGISK MÅL	2.2. BIDRAR TIL Å VIRKELIGGJØRE BÆREKRAFTSMÅLENE – LOKALT, NASJONALT OG GLOBALT
RESULTATMÅL	2.2.1. FLERE MENIGHETER MED DIAKONAL SATSING, 2.2.2. KIRKEN FREMMER MENNESKEVERD, FRED, MENNESKERETTIGHETER OG VERN OM SKAPERVERKET
INDIKATOR	ANTALL MENIGHETER MED DIAKONAL BETJENING, KVALITATIV VURDERING
BÆREKRAFTSMÅL	BL.A. 10 – MINDRE ULIKHET - 13 – STOPPE KLIMAENDRINGER; 17 – SAMARBEID MELLOM ULIKE AKTØRER

HVA ER UTFORDRINGENE PÅ DETTE OMRÅDET I DAG?	HVA ER VIKTIG FOR Å LYKKES? (KRITISKE SUKSESSFAKTORER)
• Diakonale utfordringer i samfunnet, lokalt og globalt • Kommunene kjenner ikke alltid til hva en kan oppnå gjennom samarbeid med kirken • Nye i Norge trenger arenaer for å etablere seg i samfunnet	• Godt diakonalt arbeid i menighetene • Samskaping mellom kirken, det offentlige og aktuelle organisasjoner • Diakonalt engasjement lokalt

	TILTAK	ØNSKET EFFEKT	OPPSTART	AVSLUTNING
1	Samtale med alle nytilsatte diakoner innen et halvt år etter oppstart. Besøke diakonenes prostigrupper en gang i året. En fagdag i året. Retreat på Utstein i november 2025.	Følge opp diakoner og diakonimedarbeidere. Sikre samhandling, faglig nivå, fellesskap og kontinuitet i stillinger.	Kontinuerlig	
2	Jubileum 2025: Sammen-prosjektet, Gjestebud og Sammen -Gudstjenesten	Bruke muligheten jubileet gir til å løfte fram de verdiene som ligger i å se hverandre og være sammen.	2025	2025
3	Inspirasjonssamling for diakoniutvalg i Haugaland og Dalane prosti sammen med prost	Øke kunnskapen om diakoni i menighetene i Haugaland og Dalane prosti	Vår 2025	Høst 2025
4	Fagdag ungdomsdiakoni: Om forebyggingens plass i ungdomsdiakonien? Hva er kirkens rolle?	Øke kunnskapen om forebyggingens plass i ungdomsdiakonien:	2025	Høst 2025
5	Fagdager: Helse-Kirke (frivillighet i palliasjon) nye i Norge. (KIA)	Faglig påfyll på viktige satsingsområde	Vår 2025	2025
6	Fagdag for “Sorgstøttenettverket” 13.februar	Kirkelig kompetanse og innsats for forebygging	Vår 2025	2025
7	Delta i regionale samhandlingsfora for diakoni, i samarbeid med organisasjoner og det offentlige.	Synliggjøring av diakonale utfordringer, kirkelige markeringer for sårbare grupper og felles tiltak.	Kontinuerlig	
8	Følge opp «Ventil» (Samtaletilbud mellom 18-30 år) med kompetanseheving for sjelesørgere.	Styrket samtale- og sjelesorgtilbudet i bispedømmet	2025	2025
9	Nyhetssaker om grønne tiltak i kirken	Spre gode idéer og dele inspirasjon	2025	

2. DIAKONI

INKLUDERENDE KIRKELIV

STRATEGISK MÅL	3.1. GIR TILHØRIGHET OG SKAPER GODE MØTEPLASSER OG FELLESSKAP + 2.2. BIDRAR TIL Å VIRKELIGGJØRE BÆREKRAFTSMÅLENE – LOKALT, NASJONALT OG GLOBALT
RESULTATMÅL	3.1.2. UNIVERSELL UTFORMING AV OG I KIRKEN STYRKES 2.2.1. FLERE MENIGHETER MED DIAKONAL SATSING, 2.2.2. KIRKEN FREMMER MENNESKEVERD, FRED MENNESKERETTIGHETER OG VERN OM SKAPERVERKET
INDIKATOR	TALET PÅ TILTAK FOR MÅLGRUPPA OG TALET PÅ DELTAKARAR I DESSE
BÆREKRAFTSMÅL	10 – MINDRE ULIKHET

HVA ER UTFORDRINGENE PÅ DETTE OMRÅDET I DAG?	HVA ER VIKTIG FOR Å LYKKES? (KRITISKE SUKSESSFAKTORER)
- At menighetene i for liten grad legger opp til deltakelse for denne målgruppa og går glipp av ressursene og gavene hos disse. - Å skape gode arenaer lokalt og regionalt - Å utvikle gode, faste samhandlingsmønster mellom kirken og den offentlige helse- og omsorgstjenesten.	- At mennesker i målgruppen blir inkluderte i lokalmenigheten - Fellestiltak som gir inspirasjon og ideer til lokalt arbeid. - Rekruttering og oppfølging av ansatte og frivillige ledere - Godt samarbeid med beslutningstakere i det offentlige.

	TILTAK	ØNSKET EFFEKT	OPPSTART	AVSLUTNING
1	Juletrefest 4.januar i Vår Frelser, Rockesokksamlinger og høsttakkefester i nord- og sørfylket. Sommerfest på Karmøy i juni. Weekend på Solgry leirsted 12-14.september	Knytte lokale tiltak sterkere sammen for felles inspirasjon	2025	2025
2	"Nettverkssamlinger i Nord og i Sør fylket" for kirkelige ansatte/frivillige innenfor HEL arbeidet. Felles fagdag for nettverkene høst 2025 i samarbeid med Diakonistiftelsen Rogaland	Skape fellesskap og gi meningsfulle tilbud	Vår 2025	Høst 2025
3	Planlegge reise til Solgården med deltakere fra hele bispedømmet, i samarbeid med Diakonistiftelsen Rogaland	Bygge fellesskap, gi opplevelser og være kirke	2025	2026
4	Innføre sjekkliste for universell utforming av møter og arrangement i Stavanger bispedømme.	Tilrettelegge på en måte som gjør det likeverdig tilgjengelig for alle å delta på aktiviteter i bispedømmet.	Vår 2025	2025
5	Støtte opp om lokale klubber og HEL-kor. Kontakt med ledere og besøk til nye tiltak.	Bidra til kvalitet og god drift lokalt av HEL-kor	2025	2025

DEN NORSKE KYRKJA
Stavanger bispedømmeråd

Sakshandsamar	Arkivkode	Arkivsak	Ugradert
Geir Skårland	722	20/00239-11	

Saksnummer	Råd/utvalg	Møtedato
	Stavanger bispedømmeråd 2024 - 2027	03.06.2025

Religionsdialog i Stavanger bispedømme

Saksorientering

1. Innleiing

I denne saka vil bispedømmerådet bli orientert om religionsdialog.

Orienteringa består av eit saksdokument og av eit møte med Lars Slettebø, som er dialogprest ved Kirkelig Dialogsenter Stavanger. Lars Slettebø vil informera om religionsdialog og arbeidet ved senteret i starten av samtalen.

I etterkant kan bispedømmerådet stilla spørsmål, kommentera saka og peika på behov og vegar vidare i kyrkja sitt møte med andre trus- og livssynssamfunn.

Bispedømmerådet har tidlegare i vår gitt ekstraordinært tilskot til dialogsenteret. Den framtidige drifta av senteret er ei eiga sak som det blir arbeidd med utanom denne bispedømmerådssaka. Ved behov vil kursendringar for bispedømmerådet sin relasjon til dialogsenteret bli lagt fram for rådet i ei ny sak.

2. Kva er religionsdialog?

Religionsdialog blir ofte definert som ein gjensidig og respektfull samtale mellom menneske med ulik tru og livssyn, med mål om å fremma forståing, tillit og samarbeid. Det handlar ikkje om å viska ut forskjellar, men om å møta kvarandre ope og nysgjerrig, samtidig som ein står trygt i eiga tru.

Som historisk fenomen har religionsdialog i den forma me kjenner det i dag vakse fram inspirert av økumenisk samarbeid mellom kristne kyrkjesamfunn. I kjølvatnet av dette har det også blitt skapt nye samarbeidsforum, spesielt med jødar og muslimar.

Det andre Vatikankonsilet (1962-1965) i Den romersk-katolske kyrkja gav på ein ny måte uttrykk for at andre religionar kunne ha element av sanning og at dialog og samarbeid kan vera verdifullt. Dette har protestantiske kyrkjer også fylgt opp. I fleire land finst det nasjonale råd for trus- og livssynssamfunn.

I etterkant av 11. september 2011 har samarbeid og relasjonsbygging mellom ulike religionar blitt sett på som eit viktig tiltak for å forhindra ekstremisme.

I nyare tid har ein del av dialogarbeidet endra seg frå å fokusera på teologi og trusspørsmål til samarbeid om samfunns- og verdispørsmål. Den norske kyrkja har vore ein aktiv part i å organisera og gje liv til religionsdialogen i samfunnet.

Det finst kyrkjelege dialogsentre i Oslo, Bergen, Trondheim, Stavanger, Drammen og Østfold.

Samarbeidsrådet for trus- og livssynssamfunn nasjonalt er ein paraplyorganisasjon for lokale samarbeidsråd. Det finst 15 slike pr. i dag, mellom anna i Stavanger. STL Stavanger har forgreiningar på ulikt vis til Haugesund, Sandnes og Egersund. STL sentralt arbeider for ein aktiv og støttande livssynspolitikk i Noreg, basert på likebehandling mellom trus- og livssynssamfunn, menneskerettane og Den europeiske menneskerettskonvensjonen.

3. Teologiske perspektiv

Bibelen fortel om både konflikt og positive relasjonar mellom ulike religionar. Bibelen er sjølv heilagt skrift for tre verdsreligionar: Jødedom, kristendom og delvis for islam. Jehovas Vitne og Jesu Kristi kyrkje av dei siste dagars heilage har også Bibelen som heilag skrift.

Det gamle testamente fortel om israelittane sin kamp for tryggleik, gjennom hundreår med konfliktar med nabofolk med andre gudar. Den ytre kampen for land og fred er sett i ramma av ein teologisk kamp mellom ulike gudar for ulike folk. Israelittane sin religion er kjenneteikna av bodet «Du skal ikkje ha andre gudar enn meg» (2. Mos 20,3). Nabofolka var i stor grad polyteistar, men hjå israelittane vaks trua på at det berre finst ein Gud fram (Jes 43,10; 44,8b-20), sjølv om det tok lang tid før denne trua var einerådande. Store deler av historiebøkene i Det gamle testamente fortel om at trua på Jahve var omstridt og i konkurranse med andre gudar, også blant israelittane (Sal 82,1; 1 Kong 18,16ff; 19,14 m.fl.)

Fagleg arbeid med Det gamle testamente kan også peika på at det var både konflikt og påverknad mellom israelittane si tru og religionar dei møtte. Nokre praksisar tok israelittane sterk avstand frå, mens andre religiøse trekk blei tekne inn i israelittane si tru. Eksempel på det siste gjeld alt frå namn på Gud som er felles med kanaaneisk religion (El/Elohim), religiøse forteljingar og tekstar som blir tekne opp og justert (skapingsforteljinga, ordtak, salmar, lovverk) og mange trusforestillingar og praksisar som var felles mellom israelittane og nabofolka, til dømes korleis Gud velsigna natur og jordbruk, utfallet av krig var religiøst betinga og Guds velsigning kunne avlesast av korleis det gjekk i livet.

Konflikt og gjensidig inspirasjon finn ein vidare i mellomtestamentleg tid, Det nye testamente (Joh 14,6; Apg 4,12; 17,16-31; Rom 4,11; 1 Kor 10,20) og gjennom kyrkjehistoria. Alt dette er både komplekst og interessant. Summen av det er at det gjev ein plattform for å tenkja at relasjonen mellom kristen tru og andre religionar verken er eintydig konfliktfylt eller utan skilnad. Det finst eit eige teologisk fagfelt, religionsteologi, om tilhøvet mellom kristen tru og andre religionar. Her finst det fleire skular, retningar og standpunkt.

4. Religionsdialog for Den norske kyrkja

Den norske kyrkja la grunnlaget for mykje av praksis i dag frå 2006 av. I 2006 kom ressursdokumentet «Veiledning i religionsmøte». Det fortel korleis ein kan gå fram i møte med andre religionar og legg vekt på å lytte, visa respekt og vera tydeleg på eiga tru og identitet. Dialog skal ikkje vera skjult misjon. Dialogen treng ikkje vera spenningsfri, men kan bidra til auka forståing og gode relasjonar på tvers av saklege skilnader.

Vegleiaren «Troende møter troende» frå 2007 set ord på felles religiøs lengsel, parallelt med skilnadar i tru og praksis. Det drøfter også kva ein kan gjera saman. Til dømes er multireligiøs bøn, der menneske frå ulike religionar ber parallelt eller i serie, mindre problematisk og risikofylt enn interreligiøs bøn, der truande frå ulike religionar ber same bøn til kvar sine gudar, eventuelt med ein tanke om at ein djupast sett ber til same Gud.

Interreligiøs bøn er kontroversielt og ikkje ein del av tilrådd praksis i kyrkja (BM 9/16). Etter regler for bruk av kyrkja kan ikkje kyrkjerom i Den norske kyrkja «brukast av ikkje-kristne trus- og livssynssamfunn til utøving av deira tru eller religion.» (Regler for bruk av kirkene, §4.7).

Mellomkyrkjeleg råd vedtok prinsipp for sitt interreligiøse engasjement i 2008. Dette engasjementet er begrunna i at Gud har skapt verda, at alle menneske er skapte i Guds bilete og at kyrkja er kalla til å vera i verda i kjærleik og respekt. Dialog føreset likeverdige partar, og inneber å lytta, læra og kunne la seg utfordra. Kyrkja skal vera tydeleg på eigen identitet, open for andre sine erfaringar og aktiv i felles arbeid for ei betre verd. Mellomkyrkjeleg råd vil arbeida for lokal religionsdialog i kyrkjelydar og bispedømme og kyrkja skal delta i kontaktgrupper og dialogfora mellom ulike trus- og livssynssamfunn.

I 2016 kom Bispemøtet si vegleiing om religionsmøte ved kyrkjelege handlingar. Biskopane ønskjer ikkje felles bøn på tvers av religionar, men representantar for ulike religionar kan be kvar for seg eller vera stille saman. Kyrkjelege handlingar som skjer i ei kyrkje er kristne og skal følgja vedtekne liturgiar. Kulturelle uttrykk frå andre samanhengar kan integrerast, men ikkje anna trusutøving. Konkrete utfordringar kan krevja god utøving av skjønn.

Religionsdialog er med andre ord ein presist definert og godt forankra praksis i Den norske kyrkja. Ingen av dei viktige dokumenta ser for seg dialog utan utfordringar eller spenning, men dei peiker på betydninga av godt samarbeid, gjensidig forståing og gode måtar å møta kvarandre på. Religionsdialog skapar relasjonar og samarbeid, innan ei ramme av respekt for både felles verdiar og skilnadar mellom ulike trus- og livssyn.

5. Kyrkjeleg dialogsenter Stavanger.

I møtet vil dialogpresten orientera om Kyrkjeleg dialogsenter Stavanger, kva senteret er og korleis det arbeider.

Dialogpresten vil også kunne fortelja frå arbeidet i STL Stavanger, som til dels overlappar med dialogsenteret.

6. Spørsmål til samtale

Bispedømmerådet kan fritt stilla spørsmål til og kommentera saksframlegget og presentasjonen. Her er det nokre spørsmål til samtale som eit utgangspunkt:

- Er det noko i presentasjonen frå dialogsenteret medlemmar av rådet ønskjer å spørja om eller kommentera?
- Kva tankar har rådet om korleis kyrkja i Rogaland skal engasjera seg i religionsdialog?
- Kva tankar har rådet om kva religionsdialog og møte mellom religionar betyr i dei lokale kyrkjelydane?
- Er det særskilte ting rådet ser behov for å arbeida vidare med på dette området?

Forslag til vedtak

1. Stavanger bispedømmeråd ser på religionsdialog som ein naturleg del av kyrkja sitt samfunnsengasjement. Kyrkja i bispedømmet vil gjerne stå saman med andre trus- og livssynssamfunn i arbeidet for eit livssynsope samfunn, der det er gode vilkår for religionsutøving og samfunnsbyggjande innsats frå ulike trus- og livssynsorganisasjonar.
2. Bispedømmerådet ønskjer relasjonar til andre trus- og livssynsorganisasjonar som er prega av gjensidig forståing og respekt.
3. Bispedømmerådet vil leggja til rette for at Den norske kyrkja framleis vil vera ein aktiv deltakar i aktuelle fora for religionsdialog.

DEN NORSKE KIRKE
Stavanger bispedømmeråd 2024 - 2027

Saksbehandler	Arkivkode	Arkivsak	Ugradert
Geir Skårland	025	25/01610-1	

Saksnummer	Råd/utvalg	Møtedato
	Stavanger bispedømmeråd 2024 - 2027	03.06.2025

Kommunikasjonsstrategi for Stavanger bispedømmeråd

Saksorientering

Innledning

En kommunikasjonsstrategi er ikke en isolert størrelse. Kirkens kommunikasjonsstrategi handler om å virkeliggjøre kirkens mål.

Den norske kirke definerer seg som en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke, som vitner i ord og gjerning om frelse, frihet og håp i Jesus Kristus, under visjonen «Mer himmel på jord». Kirken skal åpne rom for tro, være der livet leves og ha mål om å være mer for flere.

Dette gjelder også for Stavanger bispedømmeråd. For tiden har bispedømmerådet vedtatt et særlig fokus på *unge*, *diakoni* og *rekruttering* til kirkelige stillinger.

En kommunikasjonsstrategi er et verktøy som skal sikre at denne overordnede strategien virkeliggjøres. Den skal speile både hvordan vi vil være som kirke, og hva vi må gjøre for å komme dit.

Stavanger bispedømme har hatt en kommunikasjonsstrategi fra 2020. Strategien har vært et godt verktøy for å strukturere og målrette informasjon og kommunikasjon fra bispedømmerådet og biskopen.

Nå har Kirkerådet vedtatt en ny kommunikasjonsstrategi for Den norske kirke, som tar utgangspunkt i kirkens nåværende strategi, vedtatt i 2021. Derfor er det naturlig at Stavanger bispedømmeråd nå reviderer sin kommunikasjonsstrategi på grunnlag av denne. Oversikter over kommunikasjonsansvar, kanaler og rutiner for bispedømmeadministrasjonen videreføres fra strategien fra 2020.

Den nye strategien for kommunikasjon i Stavanger bispedømme skal si hva vi ønsker å satse på i kommunikasjonsarbeidet de neste årene. Den skal også vise hvordan målene om å styrke arbeidet med unge, diakoni og rekruttering kan realiseres gjennom kommunikasjonsarbeidet. I tillegg kan det utvikles handlingsplaner som konkretiserer arbeidet.

Kirkerådets nye kommunikasjonsstrategi er blant annet opptatt av sammenhengen mellom kirkerådets og bispedømmets arbeid, og menighetenes kommunikasjon. Bispedømmerådet har som oppgave å inspirere, styrke og støtte menighetsarbeidet. Bispedømmets strategiplan for kommunikasjon skal dermed forgreine seg videre ut i fellesråd og sokn. Samtidig oppfordres menighetene til å lage sine egne planer på bakgrunn av den nasjonale strategien og verktøyene som følger den. Slik kan den nasjonale strategien bli en samlende paraply for et målrettet kommunikasjonsarbeid.

Kommunikasjon kommer av ordet *communicare*, som betyr å «gjøre felles», det vil si at det finnes en relasjon mellom avsender og mottaker. For at kommunikasjonen skal fungere, må avsenderen ha oppmerksomheten henvendt på mottakeren. Kirkens kommunikasjon skal bygge tillit, relasjoner og skape endring – en positiv bevegelse hos mottakeren. Da må kirken være utadvendt, og søke å komme i møte mangfoldet av kirkens medlemmer og det de er opptatt av.

Nettopp dette er det Kirkerådets nye kommunikasjonsstrategi vektlegger. Den «skal gi verktøy og mot til at vi som kirke vender ansiktet ut». Den stiller gjennomgående spørsmålet «Vet noen om det?» Flotte og viktige arrangement og tiltak fylt av kvalitet er en vesentlig del av lokalkirkens arbeid. Men hvis man ikke kommuniserer det ut, hvem vet egentlig om tilbudet og får gleden av å delta på alt det gode som skjer?

Den nasjonale kommunikasjonsstrategien har fire mål for kirkens kommunikasjon:

1. medlemmene opplever en god relasjon til Den norske kirke
2. flere som leter etter noe større oppsøker kirken for dette
3. kirken deltar i samfunnet på en synlig, proaktiv måte
4. kirken samarbeider om kommunikasjon

Forslaget til ny kommunikasjonsstrategi bygger på den nye nasjonale strategien, med tilpassinger for Stavanger bispedømme.

Hvordan kommuniserer menighetene i bispedømmet i dag?

De færreste menigheter eller fellesråd har egne stillinger til kommunikasjon. For mange kommer dette arbeidet på toppen av en allerede fyldig stillingsbeskrivelse. Likevel leveres det mye god kommunikasjon, selv om få menigheter kan beskrives som «framoverlente» på området. Tid,

fagkompetanse og en generell bevissthet om at kommunikasjon øker menighetenes muligheter for å nå sine mål – og ikke bare er noe man «må få gjort» – er de faktorene menighetene vil ha størst effekt av å endre i positiv retning.

Menighetsbladene er den kanalen som når flest, mens nettsidene er det medlemmene foretrekker å bruke når de lurer på noe om kirken. For mange menigheter er det likevel en utfordring å ha gode og oppdaterte nettsider. Sosiale medier når som regel bare ut til de aller mest aktive, og fungerer sjelden som god breddekommunikasjon.

Lokalmedier er ofte interessert i kirken, ikke minst i folk – enten det er ansatte, frivillige eller deltakere. Å kontakte media om aktuelle saker kan oppleves vanskelig, men de som er frimodige og ikke gir opp, ender med å få flere medieoppslag. Synlighet i lokalmedier er en svært viktig kanal til kommunikasjon med medlemmer som ikke oppsøker kirken så ofte, og har mye å si for både omdømme, medlemmenes relasjon til kirken og om de ønsker å oppsøke den.

Kanskje lanseringen av ny kommunikasjonsstrategi inspirerer til å ha kommunikasjon som tema på felles samlinger i prostiet eller fellesrådet og ta et nytt blikk på hva som finnes av planer for kommunikasjon lokalt?

Ofte ser vi at kirkekommunikasjon kan bli mer informasjon enn invitasjon og inspirasjon. De spørsmålene Kirkerådet har laget til å kartlegge og planlegge kommunikasjonen lokalt, er en god hjelp til å gi området et løft på en overkommelig måte.

Hvordan kommuniserer bispedømmerådet og biskopen?

Bispedømmets kommunikasjon er i stor grad internkommunikasjon til menigheter, fellesråd, ansatte, rådsmedlemmer og frivillige. Det er en naturlig følge av rådets formål om å styrke og nære livet i menighetene. Arbeidet skal støtte og bidra til utvikling i menighetenes kommunikasjon.

Bispedømmet håndterer også en del spørsmål fra media og felles kommunikasjonstiltak. Kommunikasjonsrådgiveren i bispedømmeadministrasjonen er en viktig rådgiver for ledere og menigheter, både generelt og i situasjoner der media tar kontakt i ulike typer saker.

Det er en utfordring å nå alle ansatte som arbeider med kommunikasjon. Et eget nettverk for disse vil bidra til bedre kommunikasjonsflyt internt, også når det gjelder fagkunnskap og deling av ressurser.

Biskopen er den kirkelige talspersonen som har størst gjennomslag i media og som dermed har størst mulighet til direkte kommunikasjon med medlemmer og samfunnet. Det er en kontinuerlig utfordring å tenke klokt og strategisk rundt hvilke tema og budskap biskopen kommenterer eller bringer fram selv. Å agere med egen dagsorden, og ikke bare reagere, er en viktig balansegang. Biskopen har en særlig anledning til å være med å realisere både kommunikasjonsstrategiens hovedmål og underpunkter.

Bispedømmerådets arbeid har potensiale til å kommuniseres enda tydeligere ut til både medlemmer og menigheter. Det kan jobbes videre med å tydeliggjøre hva rådets ulike saker og vedtak har å si for menighetene og medlemmene. Det vil variere fra sak til sak hvem som er den viktigste målgruppen å nå med informasjon. Saksdokumenter og protokoller er tilgjengelige på nettsiden, og enkelte saker kan også refereres i nyhetsbrev.

Å vende ansiktet ut og vise at kirken er opptatt av det folk er opptatt av, er viktige punkt i strategien å koble seg på for biskop og bispedømmeråd.

Biskop og bispedømmerådet har disse kommunikasjonskanalene:

- www.kirken.no/stavanger
- Biskopens Facebook-profil
- Bispedømmets Facebook-profil
- Bispedømmets nyhetsbrev
- Kirken i Rogaland på Instagram
- Pressemeldinger og medieuttalelser
- E-post
- Kurs, arrangementer og samlinger
- Direkte kontakt med medarbeidere
- Medlemskontakt i forbindelse med saksbehandling
- Telefon
- Personlige møter

Forslag til strategi for kommunikasjonsarbeidet i Stavanger bispedømme

Menighetene møter medmennesker hver dag. Kommunikasjonsarbeidet skal styrke dette møtet. Vi vil vende «kirkens ansikt» ut til folk og møte dem på deres egne premisser.

Kommunikasjonsarbeidet skal bidra til at flere som leter etter noe større, kan vende ansiktet mot Gud og oppleve seg ønsket i kirkens tilbud.

Strategien vil oppfordre til å frimodig formidle troen på Gud, og til å invitere raust inn til kirkens tilbud. Den vil oppmuntre til å omfavne det som betyr noe for folk og i samfunnet. Strategien skal styrke rollen kirken og troen har i menneskers liv.

Kommunikasjonsstrategien skal i særlig grad styrke arbeidet med bispedømmerådets satsinger på unge, diakoni og rekruttering.

Vi forteller gode historier om og fra Stavanger bispedømme, og om hvordan visjonen vår blir satt ut i live. Vi løfter fram soknene med positive fortellinger om kirke og menighetsliv, om ansatte og frivillige. Vi formidler nåde og godhet.

Stavanger bispedømmeråd vil prioritere følgende kommunikasjonsmål de neste årene:

1. **Unge medlemmer opplever en god relasjon til Den norske kirke**
   - kirken tar ordet i saker som angår unge, og møter dem med kirkens budskap, identitet og nærvær
   - forteller historier om ungdom og unge voksnes tro og kirkeliv
   - prioriterer synlighet for arrangement for unge/unge voksne
   - forteller om kirken som arbeidsplass og oppmuntrer til å vurdere jobb i kirken

2. **Det er naturlig å oppsøke kirken og det diakonale arbeidet**
   - prioriterer kommunikasjon som viser at kirken er åpen og for alle
   - vise at kirken er tilgjengelig for dialog med mennesker om mening, tro og liv
   - vise at kirken er til stede når det skjer en krise i lokalsamfunnet eller i enkeltmenneskers liv

3. **Kirken deltar i samfunnet på en synlig og aktiv måte ved å**
   - styrke kontakten med lokalpolitikere og beslutningstakere
   - fortelle om medarbeidere og folkevalgte, og slik vise hva kirkens innsats betyr
   - løfte frem felles fortellinger om hva Den norske kirke er og bidrar med til den enkelte og til samfunnet

4. **Bispedømmeråd, fellesråd og menigheter samarbeider om kommunikasjon**
   - etablere et felles kommunikasjonsnettverk for menigheter, fellesråd og bispedømme, for å øke kompetanse, tidsbruk og kvalitet på kommunikasjon

- delta i nasjonale kampanjer og samarbeide om å utvikle ressurser
- skape en kultur der fagkunnskap og produksjoner deles
- samarbeide om å styrke kommunikasjon rundt unge, diakoni og rekruttering

Bispedømmets administrasjon bringer disse målene inn som tema på samlinger for ansatte, råd og frivillige. Bispedømmet deler ressurser og tilbyr opplæring og rådgivning og lager konkrete planer for egen kommunikasjon.

Tre målgrupper prioriteres i kommunikasjonsarbeidet:

- Unge
- Lokalpolitikere og beslutningstakere
- Ansatte og frivillige medarbeidere i menigheter og fellesråd

Bispedømmerådet vil arbeide for å nå disse konkrete målene innen utgangen av 2027:

- Et aktivt kommunikasjonsnettverk i bispedømmet er på plass
- Alle menighetene har nettsider med den norske kirkes profil og med god tilgjengelighet på temaene dåp, konfirmasjon, bryllup og gravferd
- Alle fellesråd skal ha innarbeidet rutiner for politikerkontakt
- Det er definert hvem som har kommunikasjonsansvar i menigheter og fellesråd
- Minst en tredjedel av menighetene har fulgt opp den nasjonale kommunikasjonsstrategien med egne planer i Kirka Vår
- Menighetene bruker «skjerikirken» aktivt
- Bispedømmet tilbyr kompetanseheving på kommunikasjon med unge
- God informasjonsflyt mellom ulike organer og nivåer

Verdiene for arbeidet på Stavanger bispedømmekontor skal også gjelde kommunikasjonsarbeidet:

- ✓ *Imøtekommenhet* – vi er åpne, tilgjengelige, tydelige og hjelpsomme.
  Vi svarer på henvendelser.
- ✓ *Respekt* – vi anerkjenner alle menneskers verdighet og ulikheter.
  Vi bruker et inkluderende språk som bygger fellesskap og skaper dialog.
- ✓ *Kvalitet* – kommunikasjonsarbeidet preges av profesjonalitet, godt språk og gode bilder.
  Vi kommuniserer relevant, meningsfullt og korrekt.
- ✓ *Kreativitet* – kommunikasjonsarbeidet utvikles stadig både i form og innhold.
  Vi bruker de kanalene og mulighetene som er tjenlige for å få budskapet fram.
- ✓ *Engasjement* –Kommunikasjonen vår skal være et uttrykk for kirkens engasjement, og inspirere til handling og gi næring til tro og håp.

Spørsmål til samtale i rådet

- Hvilke kommunikasjonsutfordringer synes bispedømmerådet det er viktig å rette innsatsen inn mot?
- Hva er viktig for å skape interesse og tillit mellom alle som representerer kirken i kommunikasjon og kirkens medlemmer?
- Hvilke konkrete innspill har bispedømmerådet til kommunikasjonsstrategien?
- Hva er det viktig å prioritere for å styrke menighetenes kommunikasjon?
- Hvordan kan kommunikasjonsarbeid styrke satsingen på unge, diakoni og rekruttering?

Forslag til vedtak

Stavanger bispedømmeråd vedtar kommunikasjonsstrategi for 2025-2027, med de endringene som kom fram i møtet.

DEN NORSKE KIRKE
Stavanger bispedømmeråd 2024 - 2027

Saksbehandler	Arkivkode	Arkivsak	Ugradert
Gunnar Rønnestad	421	24/00358-27	

Saksnummer	Råd/utvalg	Møtedato
21/25	Stavanger bispedømmeråd 2024 - 2027	03.06.2025

Møtedatoer 2026 for Stavanger bispedømmeråd

Saksorientering

Det vil nå være hensiktsmessig at bispedømmerådet fastsetter sine møtedatoer for 2026.

Det foreslås følgende møtedatoer:

- Tirsdag 20. januar
- Fredag 6.mars
  Rådsledersamling lørdag 7. mars
- Torsdag 28.mai
- Tirsdag 22. september
- Torsdag 26. november

Kirkemøtet 2026 avholdes 20.- 23. mars.

Det kan være hensiktsmessig at prostimøter gjennomføres i forbindelse med rådsmøtene i mai og november.

Forslag til vedtak

Stavanger bispedømmeråd fastsetter følgende møtedatoer for år 2026:

- Tirsdag 20. januar
- Fredag 6.mars
- Torsdag 28.mai
- Tirsdag 22. september
- Torsdag 26. november

Stiftsdirektørens rapport juni 2025

Medarbeiderdag 2025

Medarbeiderdagen 2025 samlet rundt 530 ansatte fra hele bispedømmet til 900-årsbursdagsfest 21. mai. Dagen startet med klokkespill og kaffe foran Domkirken, før en gudstjeneste med full kirke og fantastisk sang! Janne Stigen Drangsholt holdt foredraget «1125-2025: Fra trosfellesskap til individuelt troende?», vi spiste to retters lunsj på Hotell Atlantic, og vandret så til St. Petri kirke der Leif Ingvald og Trygve Skaug sang og formidlet under tittelen "Sammen videre – en musikalsk samtale. En komite sammensatt av tilsatt fra bispedømmerådet og ulike kirkelige fellesråd hadde utarbeidet programmet. Og på selve dagen var det et godt samarbeid med Servicekontoret i Stavanger kirkelige fellesråd og Stavanger domkirke og St. Petri menighet, samt alle fra hele bispedømmet som var med og bidro i gudstjenesten.

Kommunikasjon

Årsfortellingen om Stavanger bispedømme har blitt tatt inn i flere medier, og har fungert godt som en anledning til å snakke om alt av positiv utvikling, og også utfordringer.

Prostihelgene i jubileumsåret er gode kommunikasjonsmuligheter, og blir flere steder fanget opp av lokalmedier, i tillegg til bruk av kirkens egne kanaler.

Kommunikasjonsnettverket i bispedømmet er under oppbygging, og samles til to teamstreff før sommeren, som også skal forberede en fysisk samling til høsten.

En sammensatt arbeidsgruppe fra menighet, fellesråd og bispedømmet har jobbet med givertjenestekommunikasjon i vår, og ferdigstiller i sommer materiell som sendes ut som ressurser til menighetene.

Pilegrimsutvalget

Pilegrimsutvalget har hatt møte på Avaldsnes og arbeider med hvordan arbeidet skal videreføres når stillingsstrukturen er endret på bispedømmekontoret. Dette følges opp, med mål om å fortsatt ivareta det aktive arbeidet.

SMMS

Samarbeidsrådet for menighet og misjon har hatt møte. Det har drøftet utredningen om kirkens forhold til jødene, satt ned arbeidsgruppe for en samling i 2026 og vedtatt å

fortsette som et viktig kontaktpunkt mellom kirken og misjonsorganisasjonene i bispedømmet.

Pinsefeiring

Vi arbeider også med forberedelser til 900-årsmarkeringen i pinsen. Det blir besøk av kronprinsesse Mette-Marit, vandreteater og barnekor i Byparken fra 14-16 og festgudstjeneste med mottakelse på søndagen.

Samling for pensjonerte prester

25. mars inviterte biskopen pensjonerte prester til samling i Madlamark kirke. Invitasjonen gikk til alle prester som har arbeidet i Den norske kirke eller i organisasjoner knyttet til Den norske kirke og over 60 var påmeldt. Biskopen ønsker at samlingen skal være en takk for tjenesten og en møteplass med tidligere kollegaer. Vi hadde nattverdgudstjeneste, nytt om kirkelig undervisning, foredrag av Magnar Kartveit. Alt bar med på å gi godt faglig påfyll.

Det var god tid til prat og det var god gjensynsglede. God matservering fikk vi av «Bak til livet».

Dåp

Dåp er et tema vi prøver å holde «varmt» på flere plan. Etter teamstreff med noen prester, vet vi at flere menigheter legger til rette for drop-in-dåp samtidig som Kirkerådet har en nasjonal kampanje i sosiale medier.

Vi har også fått vite at så langt dette året er 135 ungdommer døpt i vårt bispedømme. Det er flere enn antall ungdommer som ble døpt i hele 2024.

Det er planlagt at rådgiver undervisning, sammen med noen prester, skal være med på pastoralsamling i alle prostiene til høsten. Tema da vil være om dåp; dåpssamtaler, kommunikasjon om dåp i sosiale medier m.m.

Plan for kirkelig undervisning og læring

I mars hadde vi kurs om «Plan for kirkelig undervisning og læring». Det ble holdt to kurs, ett i Udland kirke og ett i Bryne kirke. Rundt 180 ansatte deltok og det er vi svært fornøyd med.

Nå er vi inne i en periode med utviklingssamtaler for alle prostiene. Tema er den nye planen og hvordan implementere den i hvert sokn.

Veien til vigsling

I uke 25 arrangeres VTV for Stavanger, Bjørgvin og Agder og Telemark bispedømmer. 16 av deltakerne er fra vårt bispedømme. 2 skal bli kateketer, 2 skal bli diakoner og 12 skal bli prest. Dette er samling hvor biskopene møter studenter som er på vei mot vigslet tjeneste (VTV). De får undervisning med aktuelle temaer og alle skal ha en individuell samtale med biskopen.

Tiltredelse

Erik Rørtveit tiltrer stillingen som sokneprest i Jæren prosti med tjeneste i Orre sokn og prostiprest i Jæren prosti, den 1. august 2025.

Åse Selsvold tiltrer stillingen som sokneprest i Haugaland prosti med tjeneste i Ølen og Bjoa sokn, den 1. august 2025.

Fratredelse

Marthe Kristine Østerud Primstad fratrer stillingen som sokneprest i Stavanger domprosti, med tjeneste i Kampen sokn, den 31. august 2025.

Audun Erdal fratrer stillingen som sokneprest i Ytre Stavanger prosti, med tjeneste i Hafrsfjord sokn, den 30. september 2025.

Sigrid Sigmundstad fratrer stillingen som prost i Ryfylke prosti den 31. oktober 2025.

Espen Gya fratrer stillingen som sokneprest i Ryfylke prosti, med tjeneste i Sauda sokn, den 31. desember 2025.

Vikariat

Svein Nybø vikarierer i 30 % stilling i Tungenes prosti i perioden 01.04.2025-31.08.2025.

June Adna Alne vikarierer i 50 % stilling i Sandnes prosti, med tjeneste i Ganddal sokn, i perioden 19.05.2025-22.10.2025.

Johannes Nørtoft Bødtker er sommervikar i 100 % stilling i Karmøy prosti og Haugaland prosti i perioden 16.06.2025-15.07.2025.

Lars Brakstad Kjosavik vikarierer i 100 % stilling som sokneprest i Jæren prosti, med tjeneste i Ogna sokn, i perioden 23.06.2025-13.03.2026.

Vidar Mæland Bakke vikarierer i 100 % stilling som sokneprest i Sandnes prosti, med tjeneste i Gand sokn, i perioden 01.07.2025-31.12.2025.

Camilla Mariann Skjældal Cazon er sommervikar i 100 % stilling i Tungenes prosti, Ytre Stavanger prosti og Stavanger domprosti, i perioden 14.07.2025-17.08.2025.

Gunther Aksel Thelin Theiss vikarierer i 100 % stilling som sokneprest i Ytre Stavanger prosti, med tjeneste i Vardeneset sokn, i perioden 21.07.2025-27.02.2026.

Ludvig Bjerkreim vikarierer i 30 % stilling i Sandnes prosti, med tjeneste i Riska sokn, i perioden 01.08.2025-31.12.2025.